

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815214486
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815214486.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a členov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1/ F. E., narodená XX.X.XXXX a 2/ B. E., narodená X.X.XXXX, zastúpené Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matka Ing. Z. E., trvale bytom Ul. E. č. XXX/XX, M. N., práv. zastúpená JUDr. Dašou Taschovou, advokátkou, so sídlom M. Hodžu 14/1, Prievidza a otec R. E., trvale bytom D. N. č. XXX, práv. zastúpený JUDr. Jozefom Hurtišom, advokátom, so sídlom Ul. M. slovenskej 17, Prievidza o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. februára 2016, č.k. 18P/47/2015-86, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 11P/156/2012-59 zo dňa 16.5.2013 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej F. E., narodenej XX.XX.XXXX zo sumy 120 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne a voči maloletej B. E., narodenej X.X.XXXX zo sumy 100 eur mesačne na sumu 140 eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk matky, s účinnosťou od 1.9.2015. Zameškané výživné za obdobie od 1.9.2015 do vyhlásenia rozsudku u maloletej F. v sume 300 eur a u maloletej B. v sume 240 eur súd otcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 10 eur na každé dieťa, spolu s bežným výživným, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V rozhodnutí konštatoval, že výživné na maloletú F. a B. E. bolo otcovi naposledy upravované rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.5.2013 č.k. 11P/156/2012 - 59, ktorým súd manželstvo rodičov rozviedol a otcovi uložil vyživovaciu povinnosť na maloletú B. v sume 100 eur mesačne a na maloletú F. v sume 120 eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.5.2013. V tom čase bol otec detí zamestnaný v spoločnosti SaarGummi Slovakia s.r.o. a mal v priemere čistý príjem 508,10 eur. Matka detí v čase poslednej úpravy výživného bola zamestnancom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza a mala v priemere čistý príjem 594,52 eur a poberala prídavok na dve deti. Maloletá F. bola v čase poslednej úpravy výživného žiačkou 7.ročníka základnej školy a maloletá B. žiačkou 2. ročníka základnej školy. V súčasnosti je otec detí zamestnaný, za obdobie od 09/2014 do 08/2015 dosiahol mesačný zárobok v priemere 666,47 eur a v období od 01/2015 do 12/2015 dosiahol priemerný mesačný zárobok 699,83 eur, vo výpovedi otec výšku takéhoto zárobku namietol a poukázal na to, že v januári 2016 to bola len suma 630 eur. Výplata závisí od počtu nadčasov a nočných zmien. V sume 270 eur ako výdavku na stravu a hygienické, čistiace potreby sú zahrnuté aj výdavky na auto

a to poplatok za STK, ktorý bude aktuálny v mesiaci 04/2016. Vlastní dve motorové vozidlá, obe užíva, predaj jedného vozidla zvažuje. Žije v rodinnom dome, ktorý je v jeho vlastníctve, pričom jedno podlažie rodinného domu užíva on a na prízemí žije jeho otec. Jeden mesiac výdavky na bývanie platí on, jeden mesiac jeho otec, jedná sa o sumu cca 100 eur mesačne. Matke maloletých otec vyplatil sumu 7.500 eur ako vyporiadanie BSM, na úhradu ktorej musel čerpať úver s mesačnou splátkou 151,20 eur, jeho mesačné cestovné výdavky sú 10 eur, s maloletou F. je v kontakte tak 3-4 krát do mesiaca, kedy ju vozí na mažoretky. S maloletou B. je v sporadickom kontakte. Jeho momentálna situácia spôsobila, že sa o neho a otca cez víkend starajú striedavo sestry, ktoré im navaria, pričom potraviny si prinesú so sebou. Matka detí je v súčasnosti zamestnancom Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, jej čistý mesačný príjem za obdobie od 09/2014 do 08/2015 bol v priemere 379,73 eur vrátane daňového bonusu na maloleté deti. Matka je poberateľkou aj prídavkov na dve deti v sume spolu 47,04 eur. Matka bola dlhodobo práceneschopná, od 04/2014 do 02/2015 poberala nemocenské dávky v priemere 387,83 eur mesačne. Popri písomne špecifikovaných výdavkoch matka sporí mal. F. sumou 47,07 eur mesačne a maloletej B. sumou 20 eur mesačne. Za obdobie od 09/2015 do 12/2015 predstavovala priemerná čistá mesačná mzda matky sumu 724,28 eur vrátane daňového bonusu a mimo prídavkov na dve deti. Maloletá F. je žiačkou 1. ročníka Gymnázia V.B.N. Prievidza a maloletá B. žiačkou 5. ročníka Základnej školy v Dolných Vesteniciach; do školy mal. F. dochádza, podľa vyjadrenia matky sú náklady na cestovné okolo 40-50 eur mesačne, ďalej strava ŠJ 41 eur, cestovné do školy, na tréningy a späť 45 eur, telefón 10 eur, hygiena 20 eur, vreckové 20 eur, poplatok mažoretky 15 eur, poplatok na stužkovú 5 eur, školské pomôcky 10 eur, strava mimo ŠJ 3,30 eur denne, bývanie 1/3 nákladov 85 eur spolu 351 eur. U maloletej B. vznikajú mesačne výdavky na stravu v ŠJ 23 eur, sporenie 20 eur, lieky 15 eur, telefón 10 eur, hygiena 10 eur, školské pomôcky 5 eur, oblečenie 20 eur, strava mimo ŠJ 2,60 eur denne, príspevok na bývanie 1/3 nákladov 85 eur spolu 268 eur. Má zdravotné problémy, pre ktoré bola hospitalizovaná v Bojniciach a následne v Banskej Bystrici, bola u nej ustálená diagnóza autoimunitné ochorenie, pravidelne užíva lieky. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti je dôvodný. Na strane rodičov a aj maloletých detí za toto obdobie došlo k zmene pomerov a preto sú dané podmienky pre zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom. Výživné dieťaťa zahŕňa predovšetkým sumu na uspokojovanie hmotných potrieb, akými sú šatstvo, obuv, hygienické pomôcky, prostriedky nápomocné pre rozširovanie a prehľbovanie jeho vzdelania, záujmov, záľub, úhradu kultúrnych, športových a rekreačných potrieb, zdravotnú starostlivosť, pričom miera týchto potrieb je odstupňovaná. Predovšetkým závisí od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, jeho školských a mimoškolských aktivít, s tým, že potreby dieťaťa sú nižšie v jeho útlom veku v porovnaní s potrebami dieťaťa zaradeného do školského vzdelávacieho procesu. Je zrejme, že zmena pomerov na strane oprávnenej osoby teda oboch maloletých detí od poslednej úpravy, kedy maloletá F. začala študovať mimo miesta svojho bydliska a maloletá B. mala opakovane zdravotné problémy s nutnosťou sústavnej liečby odôvodňovala zvýšenie výživného zo sumy 100 eur a 120 eur mesačne na sumu 140 eur a 170 eur mesačne. Podľa názoru súdu výživné v sume 170 eur a 200 eur mesačne na maloleté, tak ako ho žiadala matka, pomery otca aktuálne reálne neumožňujú. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca je zrejme, že nominálne výdavky na výživu a výchovu maloletých detí sa zvýšili prinajmenšom v dôsledku inflácie. Pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov (rozhodnutie NS ČSR z 30.9.1968 zn. 1 Cz 27/68, R 5/1969). Výživné vo svojej podstate slúži aj na vyrovnanie osobnej starostlivosti vynakladanej druhým rodičom, a súd zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že maloleté sú vo výlučnej osobnej starostlivosti matky, otec sa s nimi kontaktuje len sporadicky, nerealizuje dohodu rodičov o styku otca s maloletými deťmi, nevenuje sa im ani počas prázdnin či víkendov, nad rámec určeného výživného na ich výchovu ničím neprispieva. Súd z výpovede matky dospel k záveru, že matka v styku otcovi nebráni. Súd u otca nezohľadnil mesačnú splátku úveru, keď výživné má podľa Zákona o rodine prednosť pred ostatnými výdavkami rodiča a povinnosťou každého rodiča je korigovať si svoje výdavky tak, aby predovšetkým mohol plniť vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona. Súd zvýšenie vyživovacej povinnosti tak ako je uvedené vo výroku rozsudku, vzhľadom na vek a odôvodnené potreby maloletých považoval za primerané schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca, ktorému túto povinnosť uložil, navyiac ak otec sám potvrdil, že náklady na bývanie uhrádza spolu s jeho otcom striedavo každý druhý mesiac v sume 96,82 eur, vlastní dve osobné motorové vozidlá, ktoré aj užíva a stravu mu cez víkend zabezpečujú sestry za ich finančné prostriedky. S poukazom na všetko uvedené súd dospel k záveru, že je v možnostiach otca prispievať na výživu svojich detí celkom sumou 310 eur mesačne, preto mu

takúto povinnosť uložil s účinnosťou od 1.9.2015. Súčasne súd rozhodol aj o zameškanom výživnom za obdobie od 1.9.2015 do vyhlásenia rozsudku. Dlh na výživnom za toto obdobie predstavuje u mal. F. sumu 300 eur (po 50 eur za mesiace 09/2015 až február 2016) a u mal. B. sumu 240 eur (po 40 eur za mesiace 09/2015 až február 2016). Túto sumu súd otcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 10 eur na každé z detí, spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia. Pokiaľ nebude uhradená čo len jedna splátka riadne a včas, stane sa splatnou celá nesplatená časť dlžného výživného naraz.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písmeno a) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh zamietol. V odvolaní uviedol, že súd nebral do úvahy jeho zlú finančnú situáciu, musia mu pomáhať sestry a to tým, že mu zabezpečujú stravu za ich finančné prostriedky. Síce vlastní dve osobné motorové vozidlá, ktoré sú však značne opotrebované a nie sú schopné prevádzky, vždy len isté obdobie sú schopné (keď ich opraví) jazdy na cestnej premávke. Osobné motorové vozidlá majú rok výroby 1988 a rok 2000. Súd pri stanovení výšky výživného nezohľadnil mesačnú splátku úveru, pričom finančná čiastka 7500 eur bola uhradená z titulu BSM a vyplatená matke, u ktorej narástol majetok a teda došlo k zmene majetkových pomerov u matky. Na druhej strane on si musel za týmto účelom zobrať úver v banke, aby bol schopný vyplatiť manželku. Takýmto konaním jednoznačne je preukázaná jeho zlá finančná situácia. Matka detí zavádza súd v otázke nedostatku peňazí. Upriamil pozornosť na tú skutočnosť, že na lyžiarsky výcvik namiesto požičania si lyží zvolila kúpu lyžiarskej výstroje, čo je rádovo iná suma. Za požičanie lyžiarskej výstroje (komplet) je možné zaplatiť sumu 64 eur na 5 dní(pre dospelého). Na jeden deň požičania lyžiarskej výstroje to vychádza 12,80 eur. Avšak matka kúpila lyžiarsku výstroj za 350 eur. Jeho výdavky budú po zvýšení výživného spolu 831,20 eur, pričom nie je započítané oblečenie, strava, ktorou prispievajú sestry na výživu svojho brata, internet, telefón, strava v práci, životná poisťka pre dcéru F.. Priemerný jeho mesačný zárobok bol 666,47 eur. Pričom v januári 2016 dostal na výplatu 630 eur. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v jeho možnostiach nie je prispievať na výživu svojich detí celkom sumou 310 eur, nie je schopný platiť na výživné v takejto sume. Bude si musieť znovu požičať, aby mohol platiť výživné na svoje deti. Tieto skutočnosti súd nebral vôbec do úvahy a nie je účelom zvýšenia výživného dostať otca detí do dlžôb a eventuálne, aby bol trestne stíhaný.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila matka mal. detí, ktorá uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorým súd rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom a navrhovala, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil. Rozhodnutie prvostupňového súdu je vecne správne a je tiež dostatočne odôvodnené, napriek tomu, že súd nerozhodol o zvýšení výživného v takej miere, ako požadovala s poukazom na preukázateľné výdavky a potreby maloletých. Výdavky na maloleté boli preukázané listinnými dôkazmi a je nepochybné, že od ostatného určovania vyživovacej povinnosti - v roku 2013 - došlo na strane maloletých k zvýšeniu ich oprávnených výdavkov. Odporca vo svojom odvolaní nepoukázal na žiadne okolnosti, ktoré by neboli tvrdené už v prvostupňovom konaní. Neustále poukazovanie otca na sumu, ktorú matka od otca detí dostala pri vyporiadaní BSM sa javí ako zavádzajúce a právne irelevantné. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že keď matke maloletých bola poukázaná určitá finančná čiastka, táto nebola tak vysoká, aby výrazne zmenila jej majetkovú situáciu. Na druhej strane otec maloletých žije v rodinnom dome so svojim otcom a o výdavky na bývanie spolu 96,80 eur sa delí so svojim otcom, takže jeho výdavky činia nie 96,80 eur ale len 48 eur mesačne. Matka žije so svojim maloletými dcérami v prenajatom byte a náklady na bývanie, vrátane KO musí uhrádzať sama. Keď otec maloletých tvrdí, že dosahuje nízky príjem, je v jeho možnostiach a schopnostiach zabezpečiť si prípadne brigádu, aby svoj príjem zvýšil. Ona takú možnosť nemá, vzhľadom na svoj zlý zdravotný stav, keď je opakovane hospitalizovaná v nemocnici. Tiež jej zárobok je značne pohyblivý a to aj z dôvodu, že je často nútená pre zlý zdravotný stav mal. B.erpať OČR, keď dcéra bola tiež opakovane hospitalizovaná v nemocnici, s čím sú spojené nielen zvýšené výdavky na lieky, ale aj výdavky spojené s jej hospitalizáciou. Tiež zotrváva na svojom tvrdení, že otec maloletých disponuje 2 motorovými vozidlami, ktoré ako tvrdí sú často nepojazdné. Vo svojej výpovedi otec maloletých potvrdil, že autá využíva minimálne, nakoľko väčšinu roka do práce chodí na bicykli. V tom prípade investícia do nich čo sa týka údržby a platenia PZP nie je nevyhnutnou investíciou ani potrebou. Je dôležité uviesť, že keď otec maloletých poukazuje na nevyhnutnosť úveru, že v prípade, ak by venoval dostatok času hľadaniu najvýhodnejšej ponuky úveru, mal možnosť si - ako výlučný vlastník nehnuteľnosti - vziať hypotekárny úver, ktorého úroková

sadzba sa pohybuje t.č. na úrovni 2% ročného úroku, kde by sa splátka dala vzhľadom na lehotu splatnosti určiť na sumu podstatne nižšiu ako 151 eur. Uvedené konanie otca maloletých považuje za účelové a krajne nehospodárne, keď poukazuje na skutočnosť, že výživné na maloleté deti má prednosť pred ostatnými výdavkami povinného rodiča. Tiež nie je odôvodnená výška úveru, ktorý bol otcovi maloletých poskytnutý, keď bol zaviazaný na výplatu 7.500 eur a úver vzal vo výške cca 11.000 eur, čo sa tiež prejavilo vo výške mesačnej splátky. Keď otec poukazuje na nákup lyžiarskej výstroje pre mal. F., dôvodom bola skutočnosť, že výstroj F. môže využívať aj opakovane a tiež výstroj bude potrebovať aj mal. B. na svoj lyžiarsky kurz, preto sa javilo jej zakúpenie ako odôvodnené. Uvedená suma nepredstavuje len lyžiarsku výstroj ale aj oblečenie - vetrovku, nohavice, rukavice, prilbu, ktoré nie je možné požičať. A je dôležité, že na výstroj prispeli maloletej aj starí rodičia. Tvrdenie otca, že sa o jeho výživu starajú sestry je zvädzajúce. Sestry odporcu ešte aj v čase keď rodičia maloletých žili spolu nosili stravu svojmu otcovi t.j. starému otcovi maloletých a nie odporcovi. V prípade ak by uvedené bola pravda a o stravu otca maloletých sa starali jeho sestry, ako tvrdí vo svojom odvolaní, výdavok na stravu v sume 270 eur, sa javí ako zavádzajúci a neodôvodnený. Pre úplnosť je potrebné ešte uviesť, že otec maloletých okrem svojej vyživovacej povinnosti maloletým nekupuje darčeky, ani oblečenie, ani žiadnym iným spôsobom sa nepodieľa na ich každodenných potrebách. Je presvedčená, že je v možnostiach otca plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým, poukazujúc pritom na skutočnosť, že od rozhodnutia súdu poukázal na účet matky výživné v súdom stanovenej výške a domnievať sa že si na to musel požičať nie je na mieste.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča, v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine.

Základnými kritériami na určenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (ust. § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine). V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného, a to v rozsahu, ktorá zodpovedá kritériám podľa ust. § 62, resp. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Preskúmaním veci bolo zistené, že súd prvého stupňa v predmetnej veci riadne zistil skutkový stav veci, nebol dôvod na opakovanie už vykonaného dokazovania (§ 213 ods. 3 O.s.p.), ani na jeho doplnenie podľa ust. § 213 ods. 4, 5 O.s.p. Z obsahu spisu vyplýva, že vyživovacia povinnosť otca k maloletým deťom bola naposledy upravovaná rozsudkom zo dňa 16.5.2013 č.k. 11P/156/2012 - 59, ktorým súd manželstvo rodičov rozviedol a otcovi uložil vyživovaciu povinnosť na maloletú B. v sume 100 eur mesačne a na maloletú F. v sume 120 eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.5.2013. V tom čase bol otec detí zamestnaný v spoločnosti SaarGummi Slovakia s.r.o. a mal v priemere čistý príjem 508,10 eur. Matka detí v čase poslednej úpravy výživného bola zamestnancom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza a mala v priemere čistý príjem 594,52 eur a poberala prídavok na dve deti. Maloletá F. bola v čase poslednej úpravy výživného žiačkou 7. ročníka základnej školy a maloletá B. žiačkou 2. ročníka základnej školy.

V súčasnosti je otec detí zamestnaný, za obdobie od 09/2014 do 08/2015 dosiahol mesačný zárobok v priemere 666,47 eur a v období od 01/2015 do 12/2015 dosiahol priemerný mesačný zárobok 699,83 eur. Žije v rodinnom dome, ktorý je v jeho vlastníctve, pričom jedno podlažie rodinného domu užíva on a na prízemí žije jeho otec. Jeden mesiac výdavky na bývanie platí on, jeden mesiac jeho otec, jedná sa o sumu cca 100 eur mesačne. Matka detí je v súčasnosti zamestnancom Ústredia práce, sociálnych

vecí a rodiny, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, jej čistý mesačný príjem za obdobie od 09/2014 do 08/2015 bol v priemere 379,73 eur vrátane daňového bonusu na maloleté deti. Matka je poberateľkou aj prídavkov na dve deti v sume spolu 47,04 eur. Matka bola dlhodobo práceneschopná, od 04/2014 do 02/2015 poberala nemocenské dávky v priemere 387,83 eur mesačne. Za obdobie od 09/2015 do 12/2015 predstavovala priemerná čistá mesačná mzda matky sumu 724,28 eur vrátane daňového bonusu a mimo prídavkov na dve deti. Maloletá F. je žiačkou 1. ročníka Gymnázia V.B.N. Prievidza a maloletá B. žiačkou 5. ročníka Základnej školy v Dolných Vesteniciach; do školy mal. F. dochádza, podľa vyjadrenia matky sú náklady na cestovné okolo 40-50 eur mesačne, ďalej strava ŠJ 41 eur, cestovné do školy, na tréningy a späť 45 eur, telefón 10 eur, hygiena 20 eur, vreckové 20 eur, poplatok mažoretky 15 eur, poplatok na stužkovú 5 eur, školské pomôcky 10 eur. U maloletej B. vznikajú mesačne výdavky na stravu v ŠJ 23 eur, lieky 15 eur, telefón 10 eur, hygiena 10 eur, školské pomôcky 5 eur, oblečenie 20 eur. Má zdravotné problémy, pre ktoré bola hospitalizovaná v Bojniciach a následne v Banskej Bystrici, bola u nej ustálená diagnóza autoimunitné ochorenie, pravidelne užíva lieky.

Z uvedeného je zrejmé, tak, ako správne konštatoval aj súd prvého stupňa, že preukázateľne došlo k zmene pomerov od poslednej úpravy výživného na strane všetkých účastníkov konania, a to najmä na strane oboch detí, ktorých náklady oproti predchádzajúcej úprave výživného vzrástli. Pričom doposiaľ určené výživné ani zďaleka nepokrýva výdavky detí na ich výživu, výdavky v súvislosti so školou ako i výdavky v súvislosti s ich záujmami a zdravotným stavom. Z vykonaného dokazovania mal aj odvolací súd za preukázané, že k výraznej zmene pomerov teda došlo na strane maloletej F., ktorá začala študovať mimo miesta svojho bydliska ako i na strane maloletej B., ktorá mala opakovane zdravotné problémy s nutnosťou sústavnej liečby. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že k zmene pomerov nepochybne došlo aj na strane otca, ktorý v čase posledného rozhodovania dosahoval priemerný príjem 508,10 eur, pričom v čase predmetného rozhodovania dosiahol za obdobie od 09/2014 do 08/2015 mesačný zárobok v priemere 666,47 eur a v období od 01/2015 do 12/2015 dosiahol priemerný mesačný zárobok 699,83 eur. Súd prvého stupňa správne zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že maloleté sú vo výlučnej osobnej starostlivosti matky, otec sa s nimi kontaktuje len sporadicky, nerealizuje dohodu rodičov o styku otca s maloletými deťmi, nevenuje sa im ani počas prázdnin či víkendov, nad rámec určeného výživného na ich výchovu ničím neprispieva. Ďalej správne u otca nezohľadnil mesačnú splátku úveru, keď výživné má podľa Zákona o rodine prednosť pred ostatnými výdavkami rodiča a povinnosťou každého rodiča je korigovať si svoje výdavky tak, aby predovšetkým mohol plniť vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona. Odvolací súd zvýšenie vyživovacej povinnosti tak ako je uvedené vo výroku rozsudku, vzhľadom na vek a odôvodnené potreby maloletých považoval za primerané schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca, ktorému túto povinnosť uložil, navyiac ak otec sám potvrdil, že náklady na bývanie uhrádza spolu s jeho otcom striedavo každý druhý mesiac v sume 96,82 eur, vlastní dve osobné motorové vozidlá, ktoré aj užíva a stravu mu cez víkend zabezpečujú sestry za ich finančné prostriedky. Zmena pomerov na strane maloletých detí teda aj podľa odvolacieho súdu odôvodňuje zvýšenie výživného na ne, preto súd prvého stupňa správne otcovi zvýšil výživné na mal. Líviu z doterajších 120 eur na sumu 170 eur a na mal. B. z doterajších 100 eur na sumu 140 eur.

Odvolací súd v prejednávanej veci teda dospel zhodne so súdom prvého stupňa k záveru, že odôvodneným potrebám maloletých detí, ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom matky i otca zodpovedá výživné v sume 170 eur a 140 eur mesačne, ktoré sumy považoval aj odvolací súd za zodpovedajúce zmeneným pomerom a súčasne tieto sumy spĺňajú kritéria vyššie citovaných zákonných ustanovení.

Odvolací súd poukazuje na to, že otec dieťaťa si musí byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči dieťaťu pokiaľ nie je schopné samostatne sa živiť i na úkor vlastnej životnej úrovne. Malo by byť preto v jeho záujme podieľať sa na výžive svojho dieťaťa podľa jeho potrieb. Treba pritom zdôrazniť, že maloletá Lívia a B. sú odkázané svojou výživou výhradne na svojich rodičov, pričom ich matka, nie je schopná sama hradiť všetky ich preukázané výdavky.

Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k F. z doterajších 120 Eur na sumu 170 Eur a k B. z doterajších 100 Eur na sumu 140 Eur za správne. Za správny považoval aj výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým vyčíslil nedoplatok otca na výživnom, ktorý súd povolil otcovi splácať za podmienok uvedených vo výroku rozsudku. Odvolací súd preto námietky otca uvádzané v odvolaní považoval za neopodstatnené.

Na záver odvolací súd uvádza, že obrana otca, že nie je schopný platiť výživné v určenej výške, sa odvolaciemu súdu javila ako účelová, pretože pokiaľ by jeho finančná situácia bola taká ako tvrdí, bolo by v jeho záujme vynaložiť čo najväčšie úsilie, aby mal vyššie príjmy.

Preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Vo zvyšku ako bolo vyššie uvedené v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov neboli priznané trovy odvolacieho konania, nakoľko sa jedná o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.